

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

2 - 3 Zprávy | 4 - 6 Mimoděložní těhotenství | 7 Nejmenší z nás | 8 - 9 Pochody pro život | 10 - 11 Z blogu pro život
12 Pastýřský list | 13 Nesoudíme. Pomáháme | 14 Poradna Aqua vitae | 15 Stop genocidě | 16 Povídka Martina Petišky

4 / 2014 / Informační oběžník Hnutí Pro život ČR / listopad 2014

Já měl ze setkání strach, on ještě větší...

Poprosil jsem o schůzku, zaklepal, pozdravil a vešel. Přes půl hodiny jsem mluvil s lékařem, expertem na vyhledávání dětí s podezřením na vývojové vady. Maminkám je pak doporučeno jejich usmrcení – „potrat ze zdravotních důvodů“.

Přišel jsem požádat o pomoc s rozšířením informací o projektu *Nesoudíme. Pomáháme* zaměřeného na pomoc maminkám nuceným k potratům v jedné pražské porodnici. Nic víc.

Lékař začal sám od sebe hovořit o tom, že je vlastně proti potratům, že je to vražda, že zvláště ty na žádost by zakázal. Je podle něj absurdní, aby se zabíjely zdravé děti. Jeho nervozita byla hmatatelná a sám

před sebou se celou dobu obhajoval. Neustále jsem vracel rozhovor k pomoci těmto maminkám a jestli by on osobně pomohl. Šlo mi o to, aby udělal první krok správným směrem a podpořil dobrou věc. Je zbytečné vysvětlovat lékařům, co se děje. Ví to velmi dobře a právě proto zůstávají v beznaději. Slíbil mi, že pokud projekt podpoří i přednosta celé nemocnice, on určitě nebude proti.

Já měl ze setkání strach. On ale ještě větší. Při tom setkání jsem si velmi zřetelně uvědomoval, jak strach paralyzuje nejen nás dva, ale celou společnost. Zlí duchové podněcují nenávisť a vzniklé zlo prostřednictvím strachu zakonzervují.

Jednejme opačně. Nebojme se vylézt ze zákopů a místo ubíjení argumenty získat zvláště gynekology pro praktickou pomoc, aby udělali první krok směrem k dobru.

Radim Ucháč

Čekáte-li nečekaně dítě

volejte 800 108 000

prolife.cz
Informační stránky
Hnutí Pro život ČR

nesoudimepomahame.cz
projekt pomoci ženám
nuceným k potratům

linkapomoci.cz
celorepubliková poradna
pro ženy v tísní

modlitbyzanejmensi.cz
modlitby za obnovu
kultury života

Hnutí Pro život ČR podpořilo iniciativu Hlas rodiny

Hnutí Pro život ČR se připojilo k iniciativě „Voice of the Family“ (Hlas rodiny), aktivitu řady pro-life a prorodinných organizací z celého světa. Iniciativa nabízela během říjnové synody o rodině v Římě delegátům a novinářům své odborné znalosti a zdroje. Východiska „Voice of the Family“ byla založena na třech tezích: Svátostné manželství, spojující rodiče v nerozlučitelném svazku, je nejlepší ochranou dětí narozených i nenarozených. Umělé rozdělení pojivého a plodivého aspektu sexuálního aktu je významným urychlujícím činitelem kultury smrti. Rodiče jsou hlavními vzdělavateli svých dětí a právě skrze vzdělání a formaci rodičů (a budoucích rodičů) bude vybudována kultura života.

voiceofthefamily.info

John-Henry Westen (LifeSiteNews) a John Smeaton (SPUC)

Foto: Voice of the Family

V Třinci mají Pomník nenarozeného dítěte

Na evangelickém hřbitově v Třinci-Lyžbicích byl v neděli 7. září slavnostně odhalen Pomník nenarozeného dítěte. Posvětil jej emeritovaný biskup Slezské církve evangelické augsburského vyznání Stanislav Piętak. Slavnostního aktu se zúčastnila i starostka Třince Věra Palkovská, představitelé jiných církví působících ve městě a občané. S nápadem přišel pastor třinecké evangelické farnosti Michal Klus. „Nemá být odsouzením těch, kteří se rozhodli pro potrat, ale místem, které jim pomůže se vyrovnat se špatnou volbou a výčitkami svědomí. Jen tak mohou jít dál. Zároveň chceme, aby se zde mohli vyplakat a zapálit svíčku rodiče, kteří přišli o nenarozené dítěte přirozenou cestou,“ vysvětlil.

Danuta Chlupová

Foto: trinec.sceav.cz

Slovensko: Druhý ročník Národního pochodu pro život v roce 2015 v Bratislavě

Slovenští biskupové se rozhodli uspořádat další ročník celoslovenského pochodu pro život. Uskuteční se 20. září 2015 v Bratislavě. První slovenský Národní pochod pro život v Košicích ukázal, že Slovákům záleží na ochraně lidského života od početí po přirozenou smrt, na ochraně rodiny a manželství. Krok slovenských biskupů byl podpořen podněty neziskových organizací a mnohými svědectvími, které denně vydávají lidé při výchově dětí, ochraně života, manželství a rodiny.

pochodzazivot.sk

Foto: pochodprezivot.sk

Rusko: Mezinárodní fórum o rodině

V Moskvě se ve dnech 10. a 11. září 2014 konalo Mezinárodní fórum o rodině „Velká rodina, budoucnost lidstva“, na které se sjelo více než tisíc účastníků ze všech kontinentů. Na plenárních zasedáních a diskuzích zazněla celá řada příspěvků věnujících se problematice rodiny a obnově kultury života. Přiblížily situaci rodin, ochrany života a demografie v jednotlivých zemích světa a činnost, kterými se jednotlivé neziskové organizace snaží čelit útokům proti manželství, rodině a životu. Svůj příspěvek k diskusím přednesl také prezident Hnutí Pro život ČR Radim Ucháč.

Účastníci Mezinárodního fóra o rodině na závěr zveřejnili prohlášení (plné znění na <http://prolife.cz>), ve kterém mj. vyzývají „všechny lidi, kteří chápou význam a hodnotu přirozené rodiny pro zachování lidské civilizace: aby se spojili tváří tvář hrozbě úplné dehumanizace společnosti, [...] aby přicházeli s legislativními iniciativami pro zákony a ústavy všech zemí, které jasně definují přirozeně dané vztahy v rodině, [...] aby hájili a podporovali přirozenou rodinu jako jediný zdroj zachování civilizace a života lidstva, [...] aby protestovali proti cynickému využívání žen jako 'náhradních matek' pro svazky lidí stejného pohlaví, [...] aby podpořili veřejné snahy směřující k zajištění neporušenosti lidského života od okamžiku početí do přirozené smrti [...]“

prolife.cz

Pozdrav arcibiskupa Vincenza Paglii účastníkům Mezinárodního fóra o rodině Moskvě

Foto: sm.cnsr.ru

Španělsko: Lidovci odmítli podat zákon o ochraně počatých dětí

V neděli 21. září se v 64 městech ve Španělsku i zahraničí konaly demonstrace pro život. Stovky tisíc účastníků žádaly premiéra Mariana Rajoye, aby schválil zákon o ochraně počatých dětí představený v prosinci 2013. O dva dny později však premiér oznámil, že zákon neschválí. Návrh zákona údajně rozděluje společnost. Vláda prý nemůže schválit zákon, který příští vláda zase okamžitě změní. Pro-life aktivisté označili Rajoye za pokrytce, když není schopen splnit předvolební sliby. Mluvčí platformy Právo na život připomněla, že se všichni členové vlády včetně premiéra Rajoye zúčastnili demonstrací pro život před volbami v listopadu 2011, a poté jedenáct milionů Španělů hlasovalo pro lidovou stranu, protože omezení potratů bylo součástí jejího předvolebního prohlášení. Slibovaný návrh

Foto: thespainreport.com

zákona počítal pouze se dvěma důvody pro potrat: velké a trvalé poškození zdraví matky a znásilnění. Ministr spravedlnosti Alberto Ruíz Gallardón podal na protest proti krokům premiéra rezignaci. Španělské pro-life organizace proto svolávají na 22. listopadu velkou demonstraci v Madridu.

thespainreport.com

Arcibiskup Graubner brání instituci rodiny

Olomoucký arcibiskup Jan Graubner napsal u příležitosti závěru Roku rodiny pastýřský list, v němž povzbuzuje rodiny a pojmenovává hlavní překážky, kterým v dnešní společnost čelí. Arcibiskup Graubner se také zúčastnil synody o rodině jako delegát českých a moravských biskupů. Po ukončení synody vydal další prohlášení na podporu rodin a vybidl ke konkrétním aktivitám na jejich pomoc. Zkrácené znění pastýřského listu přetiskujeme na straně 12.

ado.cz

Francouzi demonstrují za rodinné hodnoty

Francouzi opět vyšli do ulic bránit rodinné hodnoty. Demonstrace „La Manif Pour Tous“ (Demonstrace pro všechny) se v neděli 5. října v Paříži a v Bordeaux zúčastnilo více než 530 tisíc lidí. Francouzi nyní požadují po premiérovi Manuelu Vallsovi zákaz tzv. náhradního mateřství a využívání metod asistované reprodukce v rámci zákona o tzv. manželství osob stejného pohlaví. Demonstranti rovněž nesouhlasí s programem „egalité“ (rovnost) – šíření genderové ideologie ve školách a s plány na snížení finanční podpory rodin. Hnutí La Manif Pour Tous se zformovalo v říjnu 2012, kdy se Francouzi postavili proti návrhu zákona o tzv. manželství osob stejného pohlaví. Organizátoři hnutí jsou i teď připraveni pokračovat v pokojných, ale vytrvalých protestech.

lamanifpourtous.fr

Pochod pro život v Havířově podpořilo 130 lidí

„Již 22 dní po početí dítěte bije srdce! Dítě je vždy naděje! Zrušte potratový zákon!“ Cedulky s těmito nápisy nesli nad svými hlavami účastníci prvního Pochodu pro život na území ostravsko-opavské diecéze. „Přišlo 130 lidí, dokonce i celý autobus z Jablunkova a Třince. Atmosféra byla skvělá, lidé nadšení a celý průvod v jednotě. Celé to bylo k Boží slávě, takže co více si přát,“ uvedl organizátor Tomáš Klimecký. Rozhovor s ním si můžete přečíst na straně 9.

doo.cz

Hnutí Pro život ČR: Nelegalizujte prostituci

Hnutí Pro život ČR se obrátilo dopisem na poslance s prosbou o zamítnutí návrhu zákona o uzákonění prostituce navrženým ještě před obecními volbami Magistrátem hlavního města Prahy pod vedením TOP09. Hnutí Pro život ČR již mnoho let pomáhá mj. ženám nuceným k umělým potratům, aby si mohly dítě nechat. V případě těhotných prostitutek je násilí na nich páchané zvláště odporné a počaté dítě je vždy ohroženo na životě, proto odmítnutí této normy považuje Hnutí Pro život ČR za zásadní. Návrh zákona zcela ignoruje zkušenosti z Německa a Dánska, kde legalizace prostituce obchod s ženami prudce narostl, a opačnou zkušenost ve Švédsku, kde trestání zákazníků a zákaz propagace sexuálních služeb vedl naopak k poklesu tohoto jevu.

prolife.cz

Hnutí Pro život ČR: Ne adopcí dětí homosexuálními páry

Hnutí Pro život ČR poděkovalo předsednictvu KDU-ČSL za postoj ministrů na zasedání vlády při projednávání návrhu zákona umožňující adopce dětí v registrovaném partnerství a požádalo o informaci, zda KDU-ČSL plánuje využít potenciál vládní koalice. Hnutí Pro život ČR v dopise připomnělo, že návrh zákona má za cíl „především přesvědčit společnost, že homosexuální životní styl není tragédií a nevede k devastaci zainteresovaných osob, ale je plnohodnotnou alternativou rodinného života“. Celý text dopisu je k dispozici na stránkách <http://prolife.cz>.

prolife.cz

Plné znění zpráv najdete na <http://prolife.cz>, kde je možné objednat pravidelné zaslání e-mailem. K rychlému zveřejňování informací využíváme Facebook – <http://www.facebook.com/HnutiProzivotCR>.

Foto: ado.cz

Foto: La Manif Pour Tous

Foto: Kateřina Kubíková

Foto: Flickr, bambie1964

Foto: insyourhealth.com

Současná medicína má potenciál uvést translokace embryí v realitu, ale je nutný výzkum v této oblasti

Možnost transplantace embryí mimoděložního těhotenství

Přestože neexistují žádné lékařské postupy na záchranu většiny typů mimoděložních těhotenství, v odborných lékařských časopisech jsou popsány dva případy úspěšné transplantace embrya do dělohy, a to z roku 1915 a 1980.

Co je to ektopické těhotenství

Ektopické těhotenství (gravidita) je stav, kdy dochází k zahnízdění rýhujícího se embrya mimo obvyklé místo v dutině děložní. Tento pojem zahrnuje také mimoděložní těhotenství, kdy k zahnízdění vajíčka dojde přímo mimo děložní dutinu.

Ektopická gravidita představuje závažný problém. Četnost výskytu se odhaduje na 1,5 až 2,0 % všech těhotenství. Nejčastějším místem zahnízdění je ve vejcovodech (tubární gravidita), což představuje asi 97 % všech případů.

Tubární gravidita

Za normálních okolností dochází k oplodnění ženské pohlavní buňky v ampule vej-

covodu. Oplodněné vejce je transportováno vejcovodem a 4. den po oplodnění vstupuje do dělohy. Dva dny na to pak rýhující se plodové vejce aktivuje nidační schopnost a přichytí se k děložní sliznici, nejčastěji v zadní horní části dělohy.

Pokud je postup embrya vejcovodem zpomalen nebo zastaven, dochází k tubární graviditě. Nedostatečná šířka vejcovodu nedovoluje jeho další vývoj, a tak nejpozději kolem 6. týdne dochází k útlaku embrya a v 8. týdnu k jeho potracení.

Některá jiná místa zahnízdění

Pokud se oplodněné vejce nedostane včas do dutiny děložní, dochází k nidaci ve stěně dělohy. Potrat embrya implantovaného

v tomto místě často vyvolá těžké krvácení a ženě hrozí vykrvácení, neboť v blízkosti děložní hrany se nacházejí velké cévy.

Vzácné je zahnízdění v jizvě po císařském řezu, ovšem počet případů stoupá, což je dáno zvyšujícím se počtem provedených císařských řezů. V tomto případě je možno donosit a porodit živý plod.

Uchycení plodu na vaječniku představuje asi 0,5 % případů a většinou se manifestuje nitrobřišním krvácením s krutou bolestí.

Nidace v dutině břišní představuje 0,3 % případů. Těhotenství je někdy možné i donosit. Riziko úmrtí matky vykrvácením se však zvyšuje ve srovnání s normální těhotenstvím 90x a s tubární graviditou 7x.

Od první úspěšné transplantace embrya z ektopického místa zahníždění do dělohy příští rok uplyne 100 let.

Řešení ektopické gravidity – vyčkávací postup

Základem je sledování hodnot látek v krvi a ultrazvuková vyšetření, přičemž se vyčkává, zda dojde k samovolnému zániku ektopického těhotenství. Uplatňuje se pouze u některých pacientek s tubární graviditou. V České republice je v poslední době postup vyčkávací nahrazován postupem aktivním, tj. chirurgickou či medikamentózní léčbou.

Chirurgický přístup

Chirurgický přístup představuje odstranění postižené části ženského reprodukčního orgánu spolu s živým nebo mrtvým embryem. Nejčastěji se jedná o zákrok na vejcovodech, kdy se operatér snaží šetrným postupem zachovat reprodukční schopnost pacientky. Pacientky, které podstoupily operaci vejcovodu, mají v budoucnu lepší šanci otěhotnět, ale zároveň se u nich zvyšuje riziko vzniku nové ektopické gravidity.

Medikamentózní přístup

Podstatou tohoto přístupu je aplikace takové látky do těla matky, která ukončuje probíhající ektopické těhotenství (usmrcuje embryo). Nejčastěji se používá cytostatika metotrexát. Jedním z hlavních důvodů k vyloučení této terapie je současné těhotenství v děložní dutině. Četnost souběhu dvou těhotenství je sice nízká, ale v posledních letech dramaticky stoupá.

Postoj katolické církve k ektopické graviditě

Až na několik výjimek všichni katoličtí morální teologové připouštějí jako přípustnou metodu léčby ektopického těhotenství vyčkávací terapii a dále odstraněním vejcovodu (ať už částečně nebo úplně) za podmínky, že jsou splněny podmínky principu dvojího účinku. Rozříznutí vejcovodu a vyjmutí embrya a dále medikamentózní léčba jsou morálně nepřijatelné, neboť vedou přímo k usmrcení nevinné lidské bytosti. Nikdy se totiž nesmí přímo způsobit potrat, to je smrt jednoho, aby se zachránil život druhého.

Nové možnosti v léčbě ektopické gravidity

Když pomíneme dva vzácné typy ektopické gravidity, těhotenství v dutině břišní a v jizvě po císařském řezu, kde je za jistých pod-

mínek možné donosit životaschopný plod, neexistují žádné lékařské postupy, které by umožňovaly záchranu ektopicky zahnížděného embrya.

Proto je velmi zajímavé, že navzdory výše uvedenému byly v minulosti v odborných lékařských časopisech popsány dva případy, kdy se podařilo zachránit život počatého dítěte pomocí transplantace.

Dva případy úspěšné transplantace embrya

První případ je z 13. září 1915. Minnesotský gynekolog C. J. Wallace provedl u 27leté Američanky tmavé pleti transplantaci embrya, uloženého ve vejcovodu, do dělohy. Protože známe nejen datum operace, ale i datum porodu, který byl 2. května 1916, dá se vypočítat, že přibližně stáří přeneseného embrya bylo 6 týdnů. Velikost samotného embrya v šestém týdnu těhotenství se pohybuje od 8 do 13 mm. Wallace uvádí, že celé přenášené embryo mělo i s plodovými obaly a částí stěny vejcovodu velikost olivy. Porod proběhl v termínu a narodil se zdravý chlapec.

Druhý případ úspěšného přenosu tubárního těhotenství do dělohy, uskutečněného v roce 1980, popisuje Shettles v *American Journal of Obstetrics and Gynecology* v roce 1990. Jednalo se o dopředu promyšlený chirurgický zákrok, při kterém bylo do dělohy přeneseno přibliž-

ně 40denní embryo. V obou případech je transplantace plodu popisována jako nepříliš náročný výkon. Proto je s podivem, že do současné doby nebylo popsáno více úspěšných transplantací.

Proč nebylo provedeno více takových zákroků

Jedním z důvodů, proč nebylo provedeno více takových zákroků, může být pozdní diagnostika ektopického těhotenství. Jediná pro plod bezpečná zobrazovací diagnostická metoda, která dokáže závčas odhalit ektopické těhotenství – ultrazvuk – je „na scéně“ teprve od poloviny 70. let. Ovšem citlivější přístroje se staly široce dostupné až později. Ektopicky uložené embryo se může ve vejcovodu přirozeně vyvíjet jen krátkou dobu.

Dalším důvodem může být to, že až do devadesátých let 20. století nebyla operace Dr. Wallace odborné veřejnosti známa. Shettlesova translokace embrya z roku 1980 byla dokonce nějaký čas považována za první a jediný úspěšný případ přenesení ektopicky uhnížděného embrya do dělohy.

A konečně společnost nepřikládá výzkumu ektopického těhotenství dostatečný význam. Žijeme bohužel v době, kdy se v lůně matek běžně zabíjejí úplně zdravé nenarozené děti. Potrat dítěte, které potenciálně ohrožuje svoji matku na životě, se bere jako něco naprosto samozřejmého. Proto se nelze divit, že zprávy o operacích Dr. Wallace a Dr. Shettlese byly odbornou veřejností přijaty dosti rezervovaně. Na oba dva případy bylo již krátce po jejich uveřejnění nahlíženo jako na nedostatečně zdokumentované a hlavně nemoderní.

V rozříznutém vejcovodu je vidět již mrtvé lidské embryo v 7 tt. tubární gravidity.

Foto: Ed Uthman, flickr.com

Další pokusy o transplantaci

Zatím poslední zprávy pochází od Grudzin-skase a Hilgerse. Prvně jmenovaný uvádí, že v devadesátých letech proběhlo několik pokusů o translokaci embrya do dělohy v Londýně a v Norsku, ovšem nebyly hláše-ny. Dále zmiňuje tři neúspěšné případy.

Hilgers popisuje své dva neúspěšné po-kusy. V obou případech byl proveden malý řez vedený fundem dělohy. Pomocí nosního zrcátka, které bylo zavedeno do stěny dělo-hy, bylo embryo vpraveno do děložní duti-ny. Hilgers uvádí, že při zpětném ohlednutí se zdá, že v prvním případě transplantát neobsahoval embryo, v druhém případě se zjistilo, že choriová tkáň související s embry-em byla velmi křehká a jemná a transplanta-ce byla proto mimořádně obtížná. Hilgers podotýká, že pro zdárné přenesení embrya do dělohy je třeba překonat ještě řadu pře-kážek, nicméně zdá se, že v zásadě tyto transplantace možné jsou.

Jednou z cest, kterými se současný vý-zkum ubírá, jsou pokusy na zvířecích mo-delech. Výzkumy na tomto poli trvají už několik desítek let. Následují tři kroky pro zdárnou translokaci embrya.

1. Diagnostika časného ektopického těhotenství

Diagnostika hraje primární roli. S rostoucí délkou ektopické gravidity roste zdravotní riziko pro matku i dítě. Včasná diagnostika dává více času k provedení nezbytných vy-šetření a k adekvátní přípravě na chirurgic-ký výkon. Průkaz ektopického těhotenství se opírá především o laboratorní a trans-svaginální ultrazvukové vyšetření.

2. Vyjmutí embrya

Zárodek musí být vyjmut z ektopického místa zahnízdění i s jemnými plodovými obaly, které ho chrání. Integrita amniové dutiny, ve které se nachází embryo, zame-zuje v přístupu potenciální infekce k zárod-ku a je nezbytná pro udržení homeostázy. Wallace popisuje, že společně s embryem odebral i část sliznice vejcovodu. Shettles naproti tomu uvádí, že plodové obaly s em-bryem vyjmul ze stěny vejcovodu, přičemž tato procedura nebyla náročná.

Současná medicína ve vyspělých zemích má potenciál uvést translokace embryí v realitu.

Hlavní rizikové faktory mimoděložního těhotenství

1. Poškození sliznice vejcovodu mj. následkem sexuálně přenosných onemocnění
2. Předchozí ektopická gravidita
3. Děložní sliznice se nachází patologicky ve vejcovodu
4. Předchozí operace na vejcovodech
5. Neplodnost a metody asistované reprodukce
6. Nitroděložní tělísko
7. Kouření cigaret
8. Věk ženy nad 35 let

Dále mj.: více sexuálních partnerů, perorální kontracepce, zahájení pohlavního života před 18. rokem věku, hormonální a nervové dysfunkce

3. Transport a přichycení

Koncem čtvrtého týdne začíná proudit tělem embrya krev. Kyslík a výživné látky difundují z mateřské krve přes stěnu klků do krve zárodku. Wallace uvádí, že vyjmuté embryo ihned vložil do dělohy. Shettles na-proti tomu zárodek na určitou dobu umístil do okysličovaného fyziologického roztoku zahřátého na teplotu těla.

Je více metod, jak přemístit vyjmutý zá-rodek do dělohy. Wallaceho operace, kdy byla rozříznuta děloha a zárodek přichy-cen několika stehy k sliznici, se v dnešní době jeví již jako obsolentní. Shettles ve své zprávě uvádí, že provedl punkci stěny dělohy a zárodek vpravil do děložní sliznice pomocí Prestovy skleněné stříkačky. V úva-hu jistě připadá i přístup přes hrdlo dělož-ní. V každém případě musí být zohledněna všechna rizika a zvolena metoda, ze které bude pro dítě i matku plynout největší lé-čebný benefit.

V současnosti je důležitější prevence rizikových faktorů

Ačkoliv výše uvedená léčba je jedinou mož-ností, jak zachránit život nenarozeného člověka, odstranění embrya z vejcovodu či jiného ektopického místa nidace bude mo-rální pouze tehdy, pokud bude skutečně-no v dobré víře, s úmyslem přemístit ho do dělohy, kde má šanci přežít.

V současné době neexistuje žádný sku-tečně spolehlivý postup, který by umožňo-val bezpečnou revidaci ektopického em-brya v děloze matky. Jediným způsobem, jak snížit mortalitu nenarozených dětí, které se vyvíjejí mimo dělohu, tedy zůstává prevence rizikových faktorů, které vedou k ektopické graviditě (viz tabulka).

Co můžeme udělat?

Pro časnou diagnostiku se jeví důležité, aby se ženy a dívky naučily orientovat ve svém menstruačním cyklu, jehož znalost umožňuje v případně nutnosti se bezpeč-ně vyhnout otěhotnění, na druhou stranu umožní velice časně potvrzení těhotenství (tyto metody učí např. CENAP, LPP a někte-rá centra pro rodinu).

Dále je zapotřebí uvést ve známost všechny rizikové faktory, které přispíva-jí k vzniku ektopického těhotenství. Ženy mají právo vědět, jak ektopické graviditě předcházet.

V neposlední řadě je třeba, aby katolic-kým věřícím byly nabídnuty jasné směrnice pro to, jak mohou či nesmějí v případě ektopického těhotenství jednat. Jinak hrozí, že nežádoucí způsoby terapie budou spo-lečností stále více akceptovány a v důsled-ku toho bude i malá motivace pro zavedení translokační léčby ektopické gravidity.

Společnost tleská doktorům, kteří pro-vádějí náročné operace vrozených vývojo-vých vad dětí v lůně matek. Jsou to zákroky, které byly před deseti lety opravdu nemy-slitelné. Od první úspěšné transplantace embrya z ektopického místa zahnízdění do dělohy příští rok uplyne 100 let. Věřím, že současná medicína ve vyspělých zemích má potenciál uvést translokace embryí v re-alitu, ovšem bez finančního zázemí to ne-půjde. A peníze na výzkum se budou těžko hledat, pokud společnost těchto vyspělých států zůstane neinformovaná, pokud bude chybět další impuls.

MUDr. Jiří Badal

z odborného příspěvku na konferenci
Nejmenší z nás, redakčně kráceno a upraveno

Konference Nejmenší z nás

V Brně se v říjnu 2014 ve spolupráci s Hnutím Pro život ČR uskutečnil již třetí ročník konference *Nejmenší z nás* věnované právní ochraně osob před narozením. Zaznělo mnoho příspěvků z biologie, gynekologie, psychologie, práva i filosofie. Odborníci potvrdili, že legislativa je vůči nenarozeným dětem krajně nespravedlivá a mělo by dojít ke změně.

Přesto ve společnosti stále převládá přesvědčení, že pokud umělý potrat není pokrokovým výdobytkem, pak je přinejmenším nutným zlem, kterým společnost platí za svoji svobodu. Mnoho lidí zastává názor, že ačkoliv interrupce není nic pěkného, přesto by měla být v demokratickém státu přístupná.

Jeden z hlavních řečníků letošní konference byl Mons. Ignacio Carrasco de Paula, předseda Papežské akademie pro život, která shromažďuje vědecké poznatky odborníků týkající se života člověka. Ve svém příspěvku zdůraznil nezbytnost propojení antropologických poznatků o člověku s právem. Právo nemůže stanovovat arbitrárně počátek života člověka tak, jak se mu hodí, ale musí vzít v úvahu poznatky biologie a jiných disciplín, podle kterých je člověk člověkem od početí.

Neexistuje žádné „právo na potrat“

Generální ředitel Evropského centra pro právo a spravedlnost ze Štrasburku Dr. Grégor P. Puppincq, známý také jako předkladatel největší Evropské občanské iniciativy Jeden z nás (One of Us), se zabýval umělými potraty v souvislosti s Evropskou úmluvou o lidských právech. Ukázal, že právo na život se podle této úmluvy týká i nenarozeného života a že neexistuje nic takového jako „právo na potrat“. Potrat na požádání porušuje Evropskou úmluvu, přestože představuje drtivou většinu všech provedených potratů.

MUDr. Ludmila Lázníčková z CENAPu přednášela o léčbě neplodnosti

Foto: Kateřina Kubíková

Jestliže první část konference byla zaměřena více teoreticky, odpolední část se nesla v praktickém duchu. Jitka Mozorová představila činnost brněnské organizace Na počátku, pomáhající těhotným ženám v tísní. Aneta Koukolová z Centra naděje a pomoci představila komplexní nabídku tohoto centra zasazujícího se o ochranu a úctu k životu. Z řady dalších přednášejících zmiňujeme jen některé.

Možnost záchrany mimoděložního těhotenství

Závažnému tématu mimoděložního těhotenství ohrožující život matky se věnoval MUDr. Jiří Badal. Unikátní příspěvek ukázal, že existuje možnost záchrany těchto embryí (viz str. 4).

Bc. Alena Peremská představila posluchačům koncept perinatální hospicové péče. Poukázala na to, že v současné době u nás chybí komplexní péče o rodinu v situacích, kdy rodiče očekávají dítě s diagnostikovanou vývojovou vadou, že místo podpory jsou rodiče v zásadě přinuceni k potratu. Na Alenu Peremskou navázali ThLic. Tomáš Kotrlý, Th.D. spolu s Ing. Janou Vališovou z nevládní neziskové organizace Tobit, snažící se pomáhat rodičům vybojovat těla jejich mrtvě narozených dětí aby neskončily ve spalovně mezi odpady.

Konferenci zaštil místopředseda vlády pro vědu, výzkum a inovace

Účast lidí na této konferenci a jejich zájem svědčí o tom, že se daná problematika začíná stávat předmětem veřejné diskuze. Důležitost tohoto tématu je potvrzena také tím, že konferenci zaštil místopředseda vlády pro vědu, výzkum a inovace MVDr. Pavel Bělobrádek, Ph.D., MPA, a děkan Kato­lické teologické fakulty Univerzity Karlovy P. ThLic. Prokop Brož, Th.D. Konferenci rovněž podpořil děkan Teologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích doc. Tomáš Machula, Ph.D., Th.D.

Ing. Miroslav Kratochvíl
 Nejmenší z nás

Přednášky z konference jsou publikovány v nezkráceném znění v recenzovaném sborníku, který si lze objednat na adrese Nejmenší z nás, Za Humny 256, 696 35 Dambořice, nebo na emailu mirkratochvil@email.cz, případně telefonicky na čísle 608 475 073. Videonahrávky přednášek jsou k dispozici na adrese <http://nejmensiznas.cz>.

Pochod pro život

Aby každá žena věděla, že v tom nezůstane sama.

Foto: ©iStock.com/nicolesy

21. března 2015 v Praze
zahájení ve 14:15 na Mariánském náměstí

V loňském roce přišlo o život dalších 23 tisíc dětí. Možná jen jejich maminkám nikdo neřekl, že na potrat jít nemusí.

Jsme kreativní. Jsme pro život.

pochodprozivot.cz

V Havířově poprvé...

Na začátku října proběhl v Havířově první pochod pro život. Akci inicioval Tomáš Klimecký, který tím chtěl dát hlas těm dětem, které samy o spravedlnost volat nemohou. Jak bude pochod v Havířově úspěšný, to dopředu nemohl tušit. A přitom, jak říká, uspořádat takovou akci nebylo vůbec složité.

Proč jste se rozhodl pochod zorganizovat?

Nápad na konání pochodu jsem dostal já sám. Modlil jsem se za to a cítil jsem, že je to správné, proto jsem se ozval kontaktů osobě uvedené v časopise vydávaném Hnutím Pro život ČR Miroslavu Kratochvílovi a byl jsem velice potěšen vstřícnou odpovědí. Následně bylo zapotřebí jen oznámit konání akce na úřadech a začít vše dávat ve známost. Nebylo to vůbec nic těžkého a s Boží pomocí teprve ne, proto všem vážajícím doporučuji, ať také pochod pro život uspořádají ve svém městě.

Jaké jsou vaše dojmy a jaké byly reakce kolemjdoucích?

Dojmy z pochodu mám více než dobré, jsem doslova nadšený. Počáteční obavy, jak to bude probíhat a jestli vůbec někdo přijde, se s přibývajícím počtem příjemných a usměvavých lidí rozplývaly jako dým ve větru. Díky Bohu, On učinil neskonale více, než jsem si vůbec dokázal představit (Ef 3,20). Na akci jsem napočítal 120 až 130 lidí všech věkových kategorií.

Z 50km vzdáleného Jablunkova přijel dokonce dvoupatrový autobus. To jsem věděl už předem, ale tolik tak milých lidí jsem opravdu nečekal.

Cestou jsme rozdávali letáčky a reakce lidí byly vesměs příjemné. Někteří byli mož-

ná zaskočení, protože od dob povinných prvomájových průvodů u nás tak veliký průvod městem nekráčel.

Jak zorganizovat pochod pro život?

Regionální pochody pro život probíhají podle shromažďovacího zákona. Pokud přemýšlíte, že byste měli uspořádat pochod pro život, kontaktujte Miroslava Kratochvíla na e-mailu miroslav.kratochvil@prolif.cz, který rád se vším pomůže.

Na pochod dorazilo mnoho lidí.

Jak se o akci dozvěděli?

Informovali jsme o akci v Radničních listech, které chodí pravidelně každý měsíc do schránek několika desítkám tisíc domácností v Havířově a okolí. Taky jsem si nechal vytisknout 120 pozvánek, které jsem pak rozvážel po sborech v okolí a kontaktoval je e-mailem. Hodně lidí jsem taky oslovil přes SMS zprávy. A v neposlední řadě bylo velkou pomocí zveřejnění konaného pochodu na internetových stránkách Hnutí Pro život ČR – <http://pochodprozivot.cz>.

Těším se, že nás bude časem stále více a více přibývat a náš společný hlas za spravedlnost pro nejmenší poletí nejen naším městem, ale snad i do širokého okolí a díky médiím i mnohem dále. Věřím, že každý zachráněný život nenarozeného dítěte má v Božích očích nesmírnou cenu.

Foto: 3x Pochod pro život v Havířově

Regionální pochody pro život

Praha

středa 3. prosince 2014 od 17 hodin
Trasa: Z Mariánského náměstí přes Staroměstské náměstí na Můstek

České Budějovice

sobota 6. prosince 2014 od 16 hodin
Trasa: Z Lannovy třídy (Kanovnická, náměstí Přemysla Otakara II.) na Piaristické náměstí

Olomouc

pondělí 15. prosince 2014 od 16.30 hodin
Trasa: Z Biskupského náměstí přes náměstí Republiky (Denisova třída, Ostružnická, Pavelčákova, třída Svobody, Riegrova ulice) na Horní náměstí ke sloupu Nejsvětější Trojice

Brno

středa 17. prosince 2014 od 17 hodin
Trasa: Z křižovatky ulic Bašty a Masarykova (Masarykova, náměstí Svobody, Česká, Joštova, Rašínova, náměstí Svobody, Kobližná) na Malinovského náměstí

Podrobnosti na
<http://pochodprozivot.cz>

Foto: Adam Prentis

Vděčnost – pravá pilulka pro život

Pokaždé jiný, avšak tituly ověčený lékař si nás s manželkou posadil do křesla a empatickým způsobem nás upozorňoval na komplikace, které určitě nastanou. Pak s úsměvem pojišťovacího agenta navrhl potrat, který je prý bezpečným řešením našich problémů, jako by se jednalo o výhodné pojištění našeho bytu před živelnou pohromou.

Podle údajů ČSÚ lékaři v naší zemi provedli minulý rok přes 22 000 potratů (odborně UPT, tzn. „umělých přerušení těhotenství“) a přibližně 107 000 dětí se v tomto roce narodilo. V červnu 2013 bylo schváleno používání pilulky Mifegyne + Misopregmol, která ukončuje život dítěte do 49. dne od početí bez operačního zákroku. Tímto rozhodnutím se množství přerušovaných těhotenství určitě zvýší.

Jako by se nemluvilo o smrti lidské bytosti, ale o nesplnění pracovní povinnosti.

Informace o pilulce a možnosti ji použít mnohé lidi netrápí, protože o ukončení života nenarozeného dítěte nikdy neuvažovali. Co však trápí mne, je fakt, jak se stále posouvá způsob, kterým společnost vnímá hodnotu lidského života. Předčasné ukončení těhotenství bylo ještě za Rakouska-Uherska zakázáno a provádělo se tajně. V padesátých letech minulého století bylo povoleno v nemocnicích pod dozorem lékařů. Nyní dostáváme do ruky nástroj, který možná v budoucnu dovolí vykonat tento čin komukoli doma (byť současné předpisy umožňují předepisování pilulky pouze nemocnicím).

Kdo nám dává život?

Nemůže být rostoucí procento nádorových onemocnění, se kterými si lékaři nevědí

v dnešní době rady, právě důsledkem naší neúcty k lidskému životu, kterou takovými pilulkami a zákroky ukazujeme? Jestliže otevíráme veřejně dveře smrti a dovoluujeme si určovat, kdo má žít a kdo ne, nemůžeme se divit, že smrt do těchto dveří vstoupí, ale vezme si daleko více, než jsme jí ochotni dovolit. Patřím k lidem, kteří si váží lidského života. Beru ho jako dar od Boha. Jako ten, kdo svůj život nestvořil, nemám ani právo si jej vzít, natož pak brát život někomu druhému. Smrt vnímám jako konkrétní mocnost, se kterou se nevyplácí v žádném případě spolupracovat a jakkoli se jí otevírat.

Náš život se může často zkomplikovat a připadat nám neúnosný. Přesto bychom jako řešení jakékoli situace nikdy neměli přijímat smrt, ať už svou vlastní nebo někoho druhého, třeba i nenarozeného. Stejně tak jako nemůžeme řešit neshody v práci tím, že fyzicky odstraníme svého šéfa kulkou do hlavy, nemůžeme jinou situaci řešit tím, že pilulkou (nebo i jinak) odstraníme život v těle matky. Nepříjemné pocity a výčitky nás totiž budou provázet stejně jako v prvním případě, a to i tehdy, kdy nám současná legislativa zabít nenarozeného života umožňuje. Přestože je riziko výsky-

tu postrabortivního syndromu lékaři často bagatelizováno, je v naší zemi mnoho žen, které od umělého přerušování svého těhotenství trpí výčitkami a úzkostmi. Otevíráme se totiž tímto činem mocnosti smrti, která používá strach, obavy, úzkosti a nemoci, aby ničila lidem jejich životy a nakonec si je úplně vzala. Pokud si lidského života nevážíme, daří se jí to mnohem lépe.

Všichni jsme lidmi a potřebujeme pomoc

Rozhodnutí vzít nenarozenému dítěti život usnadňuje lidem představa, že toto dítě ještě nevypadá jako člověk – tedy není plně vyvinuté. V prvních týdnech asi ne, přesto se jedná o živého jedince, v jehož DNA jsou již zakotveny všechny potřebné informace pro jeho další život, který pilulkou končíme. Mimochodem, plně vyvinuté je lidské tělo až okolo 21. roku života!

Plod v těle matky sice není schopen fyzicky samostatného života mimo dělohu, přesto se neliší od nás narozených – je také člověkem. Stejným způsobem je jím člověk tělesně či mentálně postižený i člověk připojený na přístrojích v nemocnici. Bůh každému z nás dává život při našem početí, i když se pak naše tělesná schránka ještě vyvíjí, onemocní nebo chátrá a stárne.

Zabití nenarozeného dítěte je pouze předehrou k zabití chromého, právě narozeného dítěte. A pokud připustíme ja-

Když jsem řekl, že potrat je pro nás nepřijatelný, změnil se soucitný výraz lékaře ve výraz rozzlobeného šéfa.

koukoli možnost selekce – rozhodování kdo bude a kdo nebude žít, jedná se o krok vedoucí k odstraňování dalších nepohodlných lidí. Na tuto cestu bychom se rozhodně neměli pouštět. Úcta k lidskému životu od jeho početí přes všechny podoby, kterých nabývá, by měla být naší hodnotou, kterou budeme vždy pečlivě střežit.

Pojišťovací agenti smrti

Jsem otcem tří dětí. U dvou z nich (v roce 1996 a znovu v roce 2001) nám doktoři poradili podstoupit potrat. V obou případech se jim cosi nezdálo ve výsledcích testu. Pokaždé jiný, avšak tituly ověřený lékař si nás s manželkou posadil do křesla a empatickým způsobem nás upozorňoval na komplikace, které určitě nastanou. Pak s úsměvem pojišťovacího agenta navrhl potrat, který je prý bezpečným řešením našich problémů, jako by se jednalo o výhodné pojištění našeho bytu před živelnou pohromou. Když jsem řekl, že toto řešení je pro nás nepřijatelné a že jsme ochotni na sebe vzít s Boží pomocí případná zdravotní rizika, změnil se soucitný výraz lékaře ve

výraz rozzlobeného šéfa, který nás nevybíravým způsobem tlačil a manipuloval k potratu, jako by se nemluvalo o smrti lidské bytosti, ale o nesplnění pracovní povinnosti. Byl jsem překvapen, jak dva různí lékaři – specialisté ve dvou různých situacích přistupují k lidskému životu. Dnes máme přes jejich doporučení krásné a zdravé děti, za které jsme Bohu vděční.

Chápu, že se kdokoli může dostat do různé obtížné situace a tlaků. Ale ukončení jakéhokoli života není tím správným řešením, i když se v danou chvíli zdá nejjednodušší nebo nejpohodlnější. Existují i jiná řešení s méně destruktivním dopadem na naši psychiku. Právě vděčnost za život i drobnosti, které ho činí krásným, je tou nejlepší pilulkou, kterou bychom měli v tu chvíli spolknout, abychom tato řešení spatřili. Nenaslouchejme řešením spojeným se smrtí a nenaslouchejme lidem, kteří taková řešení prosazují.

Tomáš Růžička

Autor je správcem sboru Jednoty bratrské.
Z autorova blogu: tomasruzicka.blog.idnes.cz

Z vašich dopisů

Spolužačkám...

Děkuji moc za zaslání ručičky. Všem spolužačkám (16 let) nenápadně ukazuju (mám je na pouzdře), jak jsou krásně roztomilé

ručičky dítěte v 10. týdnu. Všem se moc líbí a dívá se, že mají fakt tak dokonalý tvar. Tak snad si na to vzpomenu i třeba za 10 let, až budou v té situaci.

Ve školce

Jsem maminka od dvou krásných zdravých dětí (4 a 6 let) a Vaše dlouholetá příznivkyně. To, co děláte, má smysl. Bydlím v malé obci na Vysočině, kde škola a školka prochází momentálně očistnou krásnou změnou. Ve školce nastoupily nové paní učitelky, které chtějí vést k lidské přirozenosti hlavně ty nejmenší z nás, jež jsou tomuto naklonění a absorbují to plnými doušky. Píšu Vám to pro to, že ve školce byli velice nadšeni Vaším rozkošným modelem miminka ve 12tt. Proto Vás moc prosím, šlo by mi zaslat větší počet kusů, které bychom využili jako studijní materiál a poté mohli nechat dětem? Předem moc děkuji za odpověď a Bůh Vám žehnej.

(redakčně zkráceno, anonymizováno)

Život otevřený Boží lásce je nádherný

V říjnu 2014 se v Římě uskutečnilo mimořádné zasedání biskupské synody na téma rodiny. Český episkopát na něm zastupoval olomoucký arcibiskup Jan Graubner, který před svým odjezdem napsal pastýřský list pro věřící ze své arcidiecéze.

Manželství není jen nějaká obyčejná věc, ale je to společná cesta ke svatosti, ke společnému štěstí bez konce v nebi. Modlitba nás otevírá pro Boha a Boží láska, kterou si navzájem darujeme, umožňuje zkušenost štěstí z Boží blízkosti. Naopak k největší katastrofě lidských dějin došlo, když člověk neposlechl Boha, ba jednal, jako by Boha nebylo, jako by ho nepotřeboval.

Život bez Boha se stal životem bez lásky a bez naděje. Přijaté Boží milosrdenství však přináší odpuštění a novou naději. Život se zmrtvýchvstalým Kristem dává účast na vítězství, jak jsme zakusili v době velikonoční. Pak jsme poznali, že kdo má Ducha Svatého, miluje, tedy zachovává přikázání lásky k Bohu a bližnímu. Svátost manželství je svátostí lásky. Jako manželé máte vlastní stavovské poslání: být zvláštními strážci lásky v církvi a ve společnosti. Život otevřený Boží lásce je náročný, protože vyžaduje zapření sebe, ale je nádherný a přináší uzdravení světa.

Úmyslný potrat je vraždou nevinného člověka

Většina lidí ví, že úmyslný potrat je těžkým hříchem vraždy nevinného člověka, který se ještě nenarodil. Je třeba však připomenout, že nezáleží na způsobu potratu, že použití dnes státem schválené „potratové pilulky“ je stejnou vraždou jako chirurgický potrat. Každý lékař, který pilulku předepíše, žena, která ji použije, ale i všichni, kteří ji k tomu nutí, jsou stejně jako při chirurgickém potratu vyloučeni z přijímání svátostí, dokud nedosáhnou zrušení trestu. Těm z vás, které stihl tento trest a chcete se smířit s Bohem, může poradit každý zpovědník.

Někteří si myslí, že se ubrání potratům tak, že budou používat antikoncepci. Svátý Jan Pavel II. píše v encyklice *Evangelium Vitae*: Antikoncepce a potrat jsou v morálním

Arcibiskup Jan Graubner na mimořádné synodě o rodině v Římě

Foto: ado.cz

smyslu naprosto rozdílná zla. Jedno popírá neporušenou pravdu sexuálního aktu jako vlastního vyjádření manželské lásky, druhé pak ničí život člověka. To první odporuje ctnosti manželské čistoty, to druhé ctnosti spravedlnosti a ve skutečnosti přestupuje přikázání „nezabiješ“.

Manželská plodnost a léčba neplodnosti

Velkou bolestí je pro manžely situace, kdy nemožou mít děti. Oplodnění ve zkumavce však není z mravního pohledu správným řešením. Dnes už existuje skutečná léčba neplodnosti. V každém církevním centru pro rodinu dostanete kontakt na odborníky, kteří léčí manželskou neplodnost, ale i na ty, kteří učí přirozeným metodám regulace porodnosti.

Někteří prosazují manželství dvou mužů nebo dvou žen. Takové manželství není možné nikdy, protože nemůže být otevřeno přirozenému plození dětí. Někteří se snaží změnit pohlaví. To ve skutečnosti nejde, protože pohlaví neurčují jen pohlavní orgány, ale mužskost nebo ženskost je poznamenána každá buňka v těle. Kdybychom toto chtěli měnit, museli bychom se podruhé narodit.

Pravdu musíme říkat, i když není příjemná

Vím, že tato témata jsou velmi náročná. Přesto je mou povinností to všem jasně říct. Pravdu musíme říkat, i když není příjemná. Toužíme přece po věčné spáse. Manželství vidíme jako společnou cestu ke svatosti. Na cestě svatosti čeká každého boj s Božím ne-

přítelem i s vlastní slabostí. Mějte odvahu vyhledat dobrou duchovní radu a dělat postupně krůčky k nalezení harmonie vlastního života s Božím plánem. Změna bude tím těžší, čím víc nás ovlivňuje společnost, která se hrdě nazývá ateistickou, tedy odmítající Boha, či nepočítající s Bohem. Do této společnosti nás Bůh poslal ne proto, abychom s ní splynuli, ale abychom v ní byli světlem a solí. Musíme důvěřovat Bohu víc než vlastním názorům přejatým ze světa.

Mons. Jan Graubner
(zkráceno, mezititulky redakce)

Euroatlantická civilizace je na světě snad jediná, která chce v rodině popřít roli muže a ženy; otce a matky. Zhroutí-li se rodina, zanikne i církev, protože základní pojmy z modlitby Otče náš a Zdrávas Maria pro nás v takovém případě ztratí svůj obsah. Stejně jako stát, ani církev nemůže smysluplně bez rodiny existovat.

Dominik Duka, Facebook

Nečekané těhotenství je krizovou situací

Dvě čárky na těhotenském testu dokážou během chvíle převrátit život vzhůru nohama a spolehlivě prověří motivace, kvalitu a pevnost vztahu.

Nečekané početí dítěte je velmi těžká životní situace, která zásadně mění životní plány a při které jsou dlouhodobě kladeny obrovské nároky nejen na matku, ale i otce dítěte.

Možnost umělého ukončení těhotenství otvírá prostor směřující ve většině případů do krizové životní situace, která je obtížně řešitelná.

Lidé často vlivem různých okolností jednají pod nátlakem, a to navzdory zastávaným hodnotám a přesvědčení. Krize jsou v lidském životě pochopitelně nevyhnutelné a mají svůj jasný opodstatněný význam. Porozumět tomuto procesu může být zajímavé a velmi užitečné nejen pro nás samotné, ale může nám poskytnout orientaci, jak pomoci lidem, kteří procházejí krizí a mohou u nás hledat podporu a radu.

Čemu říkáme krize

V oblasti psychosociální je krize definována jako důsledek střetu s překážkou, kterou nejsme schopni vlastními silami normálně zvládnout v přijatelném čase. Bez krize by nebylo možné dosáhnout životního posunu.

Příčiny krize

Ke spuštění krize dochází ve chvíli, kdy nedojde k vyladění organismu s vnějším prostředím.

Vnější urychlovače krize

Ztráta objektu – např. smrt, rozchod, přerušení vazby na dřívější zdroj pomoci, zklamání, zrada, stud, zranění, rozplynutí očekávání...

Změna – zdravotního, rodinného, pracovního stavu, atmosférické změny...

Volba mezi dvěma stejnými kvalitami – např. na ženu partner vyvíjí nátlak: „Buď dítě, nebo já.“

Foto: flickr.com, foshydog

Projekt *Nesoudíme. Pomáháme* je určen ženám, které nečekaně čekají dítě a cítí se nuceny otcem dítěte, rodiči nebo dalšími okolnostmi k potratu.

Vnitřní urychlovače krize

Nutnost adaptace na svůj vlastní vývoj a změny z toho pramenící. K urychlení krize dochází ve chvíli, kdy člověk nemohl v některém okamžiku přirozeně zvládnout, co by měl. Např. u dětí příliš starostlivých rodičů, kteří dětem brání tzv. postavit se na vlastní nohy.

Tzv. náhradní opatření. Např. těhotná žena nevěří, že jí v těžké situaci opravdu někdo pomůže, protože má ze své historie velmi špatné zkušenosti. Její důvěra byla opakovaně zrazována a sama byla často opouštěna. Náhradním opatřením se myslí životní strategie, která i přes nepříznivé podmínky v dětství umožňuje plynulý vývoj.

Fáze krize z hlediska trvání v čase

Na vznik, vývoj a řešení krize můžeme pohlízet jako na proces, který netrvá příliš dlouho, ale má zákonitost a posloupnost.

1. fáze: Vnímáme ohrožení. Např. dívka je těhotenstvím zaskočená, je plná emocí a obav, proto volá své kamarádce (matce, otci, příteli), aby jí sdělila, co se stalo a jak, co prožívá a čeho se nejvíce bojí.

2. fáze: Zažíváme pocit zranitelnosti a nedostatku kontroly nad situací. V této chvíli může být těhotná žena zraněna odmítavou reakcí okolí. Blízcí reagovali jinak, než si přála.

3. fáze: Předefinování krize. Emoce jsou již zpracované a otevírá se prostor pro konstruktivní řešení. Žena si uvědomuje svá přání a pocity. Často je zde veden souboj mezi rozumem a citem. Zde se žena rozhoduje, jak se nakonec zachová.

4. fáze: Vyznačuje se závažnou psychologickou dezorganizovaností. Toto je stav, který může za určitých okolností ohrožovat jedince na životě. Člověk nemůže unést své psychické prožitky, neumí si s nimi poradit a zvládnout je. Např. mladé těhotné dívky se mohou cítit jako v pasti, ze které není úniku.

Radka Válková

<http://nesoudimepomahame.cz>

Zdroj: Daniela Vodáčková a kol.: *Krizová intervence*. Praha: Portál, 2002. ISBN 80-7178-696-9

Pohled do zákulisí poradenské pomoci

Poradna pro ženy Aqua vitae nabízí bezplatné poradenství a pomoc ženám, které se ocitly v tíživé situaci spojené zejména s těhotenstvím, porodem a péčí o právě narozené dítě. To je věta, kterou si jako první můžete přečíst na stránkách poradny Aqua vitae – linkapomoci.cz.

Poradna, kterou provozuje a ekonomicky zaštiťuje Hnutí Pro život ČR prostřednictvím dárců, kteří ji finančně podporují (jistě také mnozí čtenáři tohoto bulletinu), funguje již osmým rokem. Cílem je pomáhat ženám, které uvažují o potratu. Je to citlivé téma, ale o citlivější je tam, kde dítě žije v podmínkách, se kterými si rodiče nevědí rady. V té chvíli vstupujeme do nastalé situace jako bezvýhradná opora a snažíme se zcela konkrétně pomoci.

V poradně pracuje v tuto chvíli tým deseti kvalifikovaných konzultantek, které pracují s klientkami na telefonu, na bezplatné lince 800 108 000, nebo prostřednictvím e-mailového poradenství. Je to práce nesmírně náročná. Pro vykonávání své práce všechny dostaly potřebné vzdělání skrze akreditované kurzy krizové intervence.

Co je to krizová intervence

Tento pojem není možná každému důvěrně znám, ale je klíčovým prvkem naší praxe. S krizí zacházíme každý jinak, a to nejen podle osobnostních dispozic, ale také podle toho, z čeho krize vznikla, kam až jde její dosah, kdo v ní figuruje jako další postižený nebo kdo je po ruce jako akutní pomocník. Krizová intervence pak je odborná metoda, která vede konzultantku k formě práce s klientkou, jež se nachází v zatěžující, nepříznivé nebo ohrožující situaci. V našem případě je zátěž nebo ohrožení

V srdci každé ženy je místo na přijetí dítěte a toto místo zůstane po potratu prázdné.

Foto: flickr.com, Raul Lieberwirth

Nejčastěji ženy uvažují o potratu proto, že na celou situaci zůstaly zcela samy.

způsobeno právě zjištěním nečekaného počtu dítěte.

Krizová intervence má svá pravidla: člověk potřebuje ukotvit v situaci, upevnit svou pozici, poznat své možnosti a zapojit racionální myšlení. K tomu vede dlouhá cesta. Zvláště u žen, které – a to je ostatně jeden z nejčastějších důvodů, proč ženy o potratu vůbec uvažují – zůstaly na celou situaci zcela samy bez klíčové podpory nejbližších, zejména otce dítěte.

Když k nám najde žena cestu a zavolá, dostane se jí především prostoru pro naslouchání. Nepracujeme s rychlými radami a nedáváme instantní řešení. Jde nám o to, aby žena i dítě dostaly šanci na dobrý život. Napsat to lze v jedné větě, ale realizovat třeba právě v rámci poradenství, to lze postupnými, ne velkými kroky.

Rozhodnutí podle svého srdce

Chceme, aby se žena rozhodla dobře – tedy podle svého srdce. Jsme přesvědčeni, a to právě i na základě zkušenosti z práce s téměř dvěma tisíci ženami, že v srdci každé ženy je místo na přijetí dítěte a toto místo zůstane po potratu prázdné. Co ho

pak zaplní? To víme díky práci na odvrácené straně té tzv. svobodné volby, kvůli které přijde dítě o život a jeho matka zůstane sama a zraněná. Naplní ho bolest, pocit viny, ztráta, kterou nelze nahradit, smutek a často i otupělost té dobré lidské vlastnosti – soucitu a dobroty. Takové ženy, a je jich čím dál více, se na nás obracejí a hledají pomoc. Naše psycholožky vedou terapie s těmito ženami pak i po několik měsíců.

Máme díky práci v poradně velké bohatství – vidíme, že někdy stačí tak málo, aby o život nepřišlo dítě a o radost a vnitřní klid jeho matka. A těch radostných konců máme mnoho, můžeme se často radovat z toho, že dítě i matka jsou zachráněni!

Ale smutné je, že to „málo“ neumí nabídnout ti nejbližší. Čím to je? Patrně zdeformovaným myšlením lidí, k němuž přispívá nesmyslně adorovaný potratový zákon z roku 1957, resp. 1986. I on přispívá k tomu, že denně v naší zemi přijde o život na 60 dětí. Je potřeba ho změnit. Alespoň v naší poradně toto přání rezonuje velmi často skrze lidské osudy, které potkáváme.

Zdeňka Rybová

Na metalových festivalech

Výstavy Stop genocidě vzbuzují emoce, protože vytrvale připomíná skutečnost, že potrat je krutým násilím. Pořadatelé během výstav nabízejí k podepsání petici za zastavení potratů, rozdávají informační letáky, modely miminek ve 12. týdnu těhotenství a debatují na dané téma s kolemjdoucími.

Průběh některých z akcí posledních měsíců popisují spolupracovníci organizace Stop genocidě. V létě petiční výstava putuje po rockových festivalech.

Trutnov: „Takhle bys dopadla, kdybych tě nechtěla.“

Akce probíhala dva dny bez jakýchkoliv pokusů o narušení. První den byl hodně intenzivní, rozdali jsme spousty letáků a měli mnoho dlouhých debat a hodně podpisů. Druhý den byl slabší, většina už vše měla a věděla. Bylo dost takových, kteří podepsali už loni. Jedna 7 či 8letá holčička se ptala maminky: „To je hnusný. Mami, co je na těch obrazech?“ „Takhle bys dopadla, kdybych tě nechtěla.“ Rozesmůtlná dcera řekla: „Tak to teda jdu podepsat.“ A rozběhla se ke stolku a maminka jí pomohla petici vyplnit, i když sama nepodepsala.

Liberec: „Nemáme si na co stěžovat.“

Město se zde zachovalo jako chytrá horákyň. Povolilo sice akci, ale neumožnilo vjezd přes zátarasy pořadatele festivalu, které byly 2 km okolo areálu na všech cestách. Při hledání závory, jenž by byla nejbližší areálu, se nám podařilo najít muže, který měl pro nás pochopení a pustil nás vyložit panely s výstavou.

Doplňující informace

Hnutí Pro život ČR záměrně podporuje různě zaměřené osvětové kampaně, které mohou oslovit společnost. Organizace Stop genocidě se stále více finančně osamostatňuje, aby nepotřebovalo podporu ze strany Hnutí Pro život ČR a bylo zcela nezávislé. V současné době probíhá významný spor u Nejvyššího správního soudu, kde hrozí radikální okleštění shromažďovacího práva. Hnutí Pro život ČR v těchto případech zajišťuje právní servis.

Radim Ucháč, Hnutí Pro život ČR

Průběh akce byl v klidu. Nadávky jsme slyšeli jako obvykle. Výhrůžky o zapálení nás i výstavy nás nezastrašily, stejně jako narážení o pojídání křesťanů. Bylo téměř neúnosné vedro. Ptal jsem se chlapíka, který se tam proměnával s pivem, jestli je mu taky takové vedro. Odpověď mě zchladila: „Jo, je vedro, ale ti na těch plakátech jsou na tom hůř, nemáme si na co stěžovat.“

Hradec Králové: „Děláte skvělou věc, chlapi.“

Navázat hovor byl div a přesvědčit podepsání petice skoro zážrak. Jedna dívka v bílém, snad anděl, přišla sama, podepsala, vzala leták a mimčo se slovy: „Děláte skvělou věc, chlapi.“ Tím mnoho urážek z našich srdcí vymazala.

Jeden chlapík přišel s nadávkami, chvíli nám spílal, pak oslovil tři dívky: „Kdyby vás tady znásilnili, nechali byste si to děcko?“ Jedna se otočila a rezolutně řekla: „Jo“. Ten ztichnul a zmizel. Kromě verbálních útoků jsme zažili i násilné napadení výstavy.

Velké tlaky jsme zažili i ze strany pořadatelů festivalu, kteří zkoušeli různé způsoby zastrašování. Se čtyřkolkou se postavili před stůl, aby zabránili výkonu petičního práva. Když dorazila námi přivolaná městská policie, postavila se jednoznačně na naši stranu. Jeden z policistů také podepsal petici, ale raději tak, aby to nesnímala kamera.

Ústí nad Labem: „Otráslo to s ní.“

Starší paní vyprávěly své příběhy, jak si i nyní vyčítají, že byly na potratu. Takovým zvěstujeme odpuštění v Kristu, neboť kdo svého hříchu ze srdce lituje, tomu bude odpuštěno.

Přišla také mladá reportérka z Ústeckého deníku. To, co jsme jí řekli, jí otráslo, a když jsme jí ukázali článek o potratu častěným porodem, měla na krajíčku. Nechal jsem jí ho na památku, i letáčky si vzala.

Jedna dívenka se přiznala, že je právě těhotná. Snad jsme napomohli k tomu, že si dítě nechá. Probrali jsme, jak jí může pomoci poradna *Aqua vitae*.

Výstavu Stop genocidě si prohlíželi také účastníci metalového festivalu Brutal Assault v Josefově v srpnu 2014.

Foto: stopgenocide.cz

Když nás děvče odmítne s posměškem: „Css, já jsem byla už třikrát,“ tak to zamrzí.

Most: „Pláčou, než přijdou k sobě.“

V Mostu jsme strávili čtyři dny. Výjimečná byla podpora místních církví – hlavně apoštolské a bratrské. Modlili se za nás a otevřenost lidí a bylo to znát. Poslední den byla velkou pomocí přítomnost porodní asistentky, paní Johanky, která se stará o ženy po potratu. Říkala, že když se ženy začínají probouzet po potratu, tak pláčou, než přijdou k sobě natolik, že se začnou ovládat.

ze zápisků spolupracovníků Stop genocidě (redakčně zkráceno a upraveno)

Na nepatrnou chvíli... podržet anděla

Byla jsem v nejsložitější chvíli mého života. Nebudu ji líčit. Kdyby tehdy sestře nezasyčelo něco na sporáku a nehodila mi mého malého synovce do náruče...

Proč bych měla na tenhle svět, na kterém je tolik trápení, přidávat vzpomínku ještě na jedno, které kdysi bylo.

Prostě – už jsem měla stanovené datum.

Neuvažovala jsem o potratu jako o něčem, co je... důležité. Prostě jsem byla v obtížích, které mohly v mých devatenácti znamenat za čas ještě daleko větší obtíže, a mohla jsem – mohla jsem je odstranit.

Snadno.

Zajdu do nemocnice. A vyjdu bez obtíží – tak jsem si to myslela.

Jako by se to týkalo jen nějakého slova „těhotenství“ a tohle slovo vůbec nemělo nic společného s nějakým tím dítětem, nebo dokonce s nějakým životem.

Byla jsem obklopena prostředím, ve kterém to tak bral skoro každý, a moje kamarádky měly v tomhle jasno.

A pak jsem pár dní před potratem byla u sestry.

Sestra měla malé dítě a spoustu starostí, praní, vaření, ještě si přivydělávala, manžel od ní odcházel do hospody...

Tohle všechno já nebudu mít, pochvalovala jsem si.

A pak přišla vteřina. Andělská vteřina.

„Podrž mi ho.“

Sestra mi vrazila do ruky svého syna a já zůstala stát s dítětem v peřince a sestra letěla do kuchyně ke sporáku. Byl to jenom

Foto: Kateřina Kubíková

Jak jinak by vypadal tenhle svět, kdyby si každý před důležitým rozhodnutím našel nepatrnou chvíli... podržet anděla.

okamžik, než se vrátila od syčícího hrnce zase zpátky.

V tu chvíli jsem držela raneček. Bílý raneček. Z toho ranečku na mne vykukovaly dvě malé oči.

Veselé oči, jak se mi zdálo, moc a moc veselé oči.

Jako kdybych se dívala do očí kamarádovi, a ne hloupému synovci, malému miminku.

„Dík.“

Sestra mi dítě z náručí zase vzala, šly jsme si sednout do jejího obýváku a dál jsme si povídaly.

O čem? Nevím. A myslím, že jsem to nevěděla ani tehdy.

„Ty brečíš?“ zeptala se mě sestra.

„Ne,“ vzlykla jsem.

Ani jsem si neuvědomila, že pláču. Sestra nevěděla nic o tom, že mám jít na potrat a že je už dokonce stanovený den, kdy mám na zákrok přijít.

„Úplně to vypadalo, že brečíš,“ řekla sestra udiveně.

„Hele, můžu si ho ještě pochovat?“ řekla jsem.

„Klidně až do večera,“ řekla sestra.

A podala mi bílý uzlíček.

Na potrat jsem nešla.

Vidíte to dítě na hřišti? Ano, to v modrém svetru, jak tam drandí na tříkolce, toho malého chlapečka. To je můj syn. Syn andělské chvíle. Kdyby tehdy sestře nezasyčelo něco na sporáku a nehodila mi mého malého synovce do náruče... na tom trávníku by bylo prázdné místo.

Slyšíte, jak se směje? Stačilo tak málo. A jeden smích by kolem nás teď nezněl.

Prostě někdy stačí tak málo – a něco se nepřerušší, něco neskončí, něco nezhasne.

Jak jinak by asi vypadal tenhle svět, kdyby si každý před nějakým důležitým rozhodnutím – třeba úplně jiným než je to moje staré – kdyby si našel chvíli, třeba nepatrnou chvíli...

Chvíli podržet anděla...

Martin Petiška

